

vel eloquētia nominatur. hęc q̄z reposito ad hoc cōgruo
tēporis spatio . apta & cōueniente ētate discenda sunt.
eis qui hoc celeri possunt. Nam et ipsos romanę prīn-
cipes eloquentię non pigruit dicere. quod hanc artem
nisi qui cito possit perdiscere. nūquam omnino possit.
Sed nos nō ea tanti pendimus. ut eis dīscēdis. iam mas-
turas. uel etiā graues hominū ētates uelim⁹ impēdi.
Satis est ut adolescenti⁹ ista sit cura. nec ipsorum
omniū quos utilitatis ecclesiastice cupi⁹ erudiri. sed
eorū quos nondū magis urgens. & huic rei sine dubio
ponēda necessitas occupauit. qm̄ si acutū & feruēs
absit ingenium. facilius adheret eloquētia legentibus
& audientibus eloquentes. quā eloquentię precepta
sectantibus. Nec desint ecclesiastice litterę etiā preter
canonē in authoritatē arce salubriter collocatę. quas
legendo homo capiat. & si id non agat. sed tantūmodo
rebus q̄z ibi dīcūtur intentus sit etiā eloquio quo di-
cūtur. dū in his uersatur inbuitur accedēte uel maxie
exercitatiōe siue scribēdi. siue dictandi. postremo etiā
dicendi. que secūdum pietatis ac fidei regulam sentit.
Sed hęc de rethorica nūc dīcta sufficiant. cū reseruāus
paulo post iura eiusdem in dīcēdi genere planius des-
monstranda.

DE DIALECTICA. Ca. XX.

Iialectica est disciplina rationalis querendi diffi-
d niendi & differendi. etiā uera & a falsis discer-
nendi potens. Hęc ergo disciplina disciplinarū
est. hęc docet docere. hęc docet discere. in haec se ipsa
ratio demonstrat atq̄ aperit. que sit. quid uelit. quid ui-
deat. Scit scire sola. & scientes facere non solū vult. sed
etiā potest. In hac rationātes cognoscīus quid sumus.
& unde sumus. per hanc intelligimus quid sit faciens
bonum. & quid factum bonum. quid creator. & quid
creatura. per hanc inuestigamus ueritatem. & depre-
r ij

hendimus falsitatem per hanc argumentamur, & inuenimus quid sit consequens, quid non consequens, & quid repugnans in rerum natura, quid uerum, quid verisimile, & quid penitus falsum in disputationibus. In hac enim disciplina vnamquamque rem querimus saganter, & dissimiliter ueraciter, & differimus prudenter. Quapropter oportet clericos haec artem nobilissimam scire, eiusque iura in assiduis meditationibus habere, ut subtiliter hereticorum uersutiam hac possint dinoscere, eorumque dicta beneficatis syllogismorum conclusiōibus cōfutare. Sunt enim multa que appellantur sophismata, false conclusiones rationum, & plerumque ita ueras imitātes, ut non solum tardos, sed ingeniosos etiam minus diligenter attentos decipiāt. Proposuit enim quidam dicens ei cum quo loquebatur. Quod ego sum, tu non es. At ille consenit. Verum enim erat ex parte, vel eo ipso quod iste insidiosus, ille simplex erat. Tum iste addidit, Ego autem homo sum. Hoc quoque cum ab illo accepisset, conclusit dicens. Tu igitur non es homo. Quid genus captiōrum conclusionum scriptura quantum existimo de testat, illo loco ubi dicitur est, qui sophistice loquitur odibilis est, quāquā etiā sermo non captiosus, sed tamē habundātius quā grauitatem decet uerborū ornamēta consectans, sophisticus dicāt. Sunt etiā uerae cōnexiōes ratiocinationis, falsas habētes sentētias, que cōsequuntur errorē illius cum quo agitur. Que tamen ad hoc inferunt a bono & docto homine, ut his erubescens, ille cuius errorē sequitur, eundē relinquit errorē, qui si in eodē manere uoluerit, necesse est ut etiam illa que damnat, tenere cogat. Non enim uera inferebat apl's cum diceret, neque Christus resurrexit, & illa alia, inālis est fides nostra, in anis est et p̄dicatione nostra. Que oīno falsa sunt, quia & Christus resurrexit, & non erat inālis p̄dicatione eorum, qui hoc crediderāt. At quia falsum est quod sequitur.

DE MATHEMATICA

Athematika est quālū
inālis scientia, quae ab
tālē abstracta enī quā
a matematicis vel ab aliis
imperatibus huiuscemodi
trahit, sic dividit in arithmētikā,
algebra, gōeometriā, sive singulis sci-
entia, DE ARITHMETICA

Ruthmetica est discipli-
nalis secundum seiplam
merorū, Greci enim n
matematicas ideo pri-

neccesse est ut falsum sit quod p̄cedit. P̄cedit enī nō esse resurrectionē mortuorū, quod dicebāt illi, quorū errorē destruere uolebat ap̄ls. Porro illā sententiā p̄cedentē qua dicebāt nō esse resurrectionē mortuorū, necessariō sequit̄, neq; Christus resurrexit. Hoc autē qd̄ sequit̄ falsum est. Christus enī resurrexit, falsum est ergo quod p̄cedit, p̄cedit autē nō esse resurrectionē mortuorū. Est igit̄ resurrectio mortuorū. Quod totū breuiē ita dicitur. Si nō est resurrectio mortuorū, neq; Christus resurrexit, Christus autē resurrexit, est igit̄ resurrectio mortuorū. Cū ergo sint uerē cōnexiones, nō solū uerarū, sed etiā falsarū sententiarū, facile est ueritatem cōexionū etiā in scholis illis discere, quę p̄ter ecclesiā sunt, sententiarū autē ueritates in sanctis librīs ecclesiasticis inuestigādē sunt. Ipsa tamen ueritas connexionū nō instituta, sed animaduersa est ab hominib; bus et notata, ut eā possint uel discere uel docere. Nam est in rerū ratione perpetua et diuinitus instituta, quę a deo authore sunt facta. Sed quia de logica iam diximus, de mathematica consequenter dicemus.

DE MATHEMATICA. Ca. XXI.

Athematica est quā latine possumus dicere do-
mīnī trinalē scientiā, quę abstractā cōsiderat quātū-
tate. Abstracta enī quātitas dicit̄, quā intellectu
a materia seperātes uel ab aliis accidētibus, ut est par;
impar, uel ab aliis huiuscmodi qnē i sola raciocinatōe
tractāus. Hec diuidit̄ i arithmeticā, musicā, geōmetriā,
astronomiā, de quib; singlīs scđm ordinē differemus.

DE ARITHMETICA. Ca. XXII.

Rithmetica est disciplina quantitatis numerarū
a bilis secundum seip̄sam. Est enim disciplina nu-
merorū. Gr̄eci enim numerum αριθμον. Arith-
mon uocat̄, quę scriptores litterarū seculariū int̄ disci-
plinas mathematicas ideo primā esse uoluerūt, qm̄ ipa-
r iiiij